

Den 24 de:

No 6, med ljusblå ögon och hvitt hår,  
(Phlegmatisk.)  
På skeppet på en stilla våg  
En blek, men frodig Glicka nalkas,  
Med hvita hår och slappad håg  
Och jäsande när andra skalkas.  
Dess tyfnad och dess ledsambet,  
Dess stora, matta, ljusblå öga:  
Allt vittnar om — beständighet;  
Men om förnuft och känsla föga ::

No 7, med brunsprängda ögon och rödbrunt hår.  
(Sanguinisk Kolerisk.)  
Nu åter en med mörka hår  
Och bruna ögon något ljusa:  
På henne hjertat häftigt slår,  
Och hennes väsende plår tjusa.  
Hon har en hy, som liljan skär,  
Och kinden purprad lik Aurora;  
Men nyckfullt lynne och begär  
Som ej af njutningen förlora ::

[illegible]

Twenne nymodiga och wackra



1. Den första. Si huru gläder och förnöjd jag lefwer, Al-  
 drig mig inwefwer, Men mot falskhet sträf-  
 war; Söker endast att jag lefwa kan med ro  
 Ty jag ogift är, Fast jag har en kär, Nöjen  
 ökas alltid i mitt bo, Inga stora tankar  
 mitt sinne wankar, Mina ägodelar ingen från  
 mig tar, Ty jag dem uppriktigt intet har.  
 2. Och när stora böljor steppet kastar, Jag  
 rätt muntert hastar, Ej den lefnad lastar; Ty  
 jag derigenom sådan tjena må, För en hur-  
 tig mö Will jag plöja, så, Lins jag henne  
 i min samn kan få, Stundom för owäder,  
 Uppå tunna bräder. Så wi tiden sluta. Dock  
 att falla mod, Passar intet för en Krigs- och  
 Sjöman god.  
 3. När som böljor öfwer steppet swallar, Jag  
 helt lustigt trallar, Mig en flicka kastar;  
 Fast jag trött och wät på däckat wandra må;  
 Ty jag sådan har, Mig en tuggbus tar, Och  
 mitt unga lif slätt intet spar, Men för Swe-  
 riges ära, Och min flicka låra Will jag lu-  
 stigt swinga, snäll som foglewingar, Ty wid  
 sådan lefnad är jag wan.  
 4. Jag ej efter guld och pengar sifer; Ty  
 det mången swiker, Som har tänkt bli riker,  
 Och stor orätt gjort, och jag en mammons träl.  
 Med en tärning siff Jag mig nöja will, Tac-  
 far Gud när jag får bröd dertill, Får jag  
 något mera, Wet jag det wärdera; Gudi wa-

### Den Första:

Si huru gläder och förnöjd jag lefwer, Al-  
 drig mig inwefwer, Men mot falskhet sträf-  
 war; Söker endast att jag lefwa kan med ro  
 Ty jag ogift är, Fast jag har en kär, Nöjen  
 ökas alltid i mitt bo, Inga stora tankar  
 mitt sinne wankar, Mina ägodelar ingen från  
 mig tar, Ty jag dem uppriktigt intet har.

2. Och när stora böljor steppet kastar, Jag  
 rätt muntert hastar, Ej den lefnad lastar; Ty  
 jag derigenom sådan tjena må, För en hur-  
 tig mö Will jag plöja, så, Lins jag henne  
 i min samn kan få, Stundom för owäder,  
 Uppå tunna bräder. Så wi tiden sluta. Dock  
 att falla mod, Passar intet för en Krigs- och  
 Sjöman god.

3. När som böljor öfwer steppet swallar, Jag  
 helt lustigt trallar, Mig en flicka kastar;  
 Fast jag trött och wät på däckat wandra må;  
 Ty jag sådan har, Mig en tuggbus tar, Och  
 mitt unga lif slätt intet spar, Men för Swe-  
 riges ära, Och min flicka låra Will jag lu-  
 stigt swinga, snäll som foglewingar, Ty wid  
 sådan lefnad är jag wan.

4. Jag ej efter guld och pengar sifer; Ty  
 det mången swiker, Som har tänkt bli riker,  
 Och stor orätt gjort, och jag en mammons träl.  
 Med en tärning siff Jag mig nöja will, Tac-  
 far Gud när jag får bröd dertill, Får jag  
 något mera, Wet jag det wärdera; Gudi wa-

1. Den första. Si huru gläder och förnöjd jag lefwer, Al-  
 drig mig inwefwer, Men mot falskhet sträf-  
 war; Söker endast att jag lefwa kan med ro  
 Ty jag ogift är, Fast jag har en kär, Nöjen  
 ökas alltid i mitt bo, Inga stora tankar  
 mitt sinne wankar, Mina ägodelar ingen från  
 mig tar, Ty jag dem uppriktigt intet har.  
 2. Och när stora böljor steppet kastar, Jag  
 rätt muntert hastar, Ej den lefnad lastar; Ty  
 jag derigenom sådan tjena må, För en hur-  
 tig mö Will jag plöja, så, Lins jag henne  
 i min samn kan få, Stundom för owäder,  
 Uppå tunna bräder. Så wi tiden sluta. Dock  
 att falla mod, Passar intet för en Krigs- och  
 Sjöman god.  
 3. När som böljor öfwer steppet swallar, Jag  
 helt lustigt trallar, Mig en flicka kastar;  
 Fast jag trött och wät på däckat wandra må;  
 Ty jag sådan har, Mig en tuggbus tar, Och  
 mitt unga lif slätt intet spar, Men för Swe-  
 riges ära, Och min flicka låra Will jag lu-  
 stigt swinga, snäll som foglewingar, Ty wid  
 sådan lefnad är jag wan.  
 4. Jag ej efter guld och pengar sifer; Ty  
 det mången swiker, Som har tänkt bli riker,  
 Och stor orätt gjort, och jag en mammons träl.  
 Med en tärning siff Jag mig nöja will, Tac-  
 far Gud när jag får bröd dertill, Får jag  
 något mera, Wet jag det wärdera; Gudi wa-

1. Den första. Si huru gläder och förnöjd jag lefwer, Al-  
 drig mig inwefwer, Men mot falskhet sträf-  
 war; Söker endast att jag lefwa kan med ro  
 Ty jag ogift är, Fast jag har en kär, Nöjen  
 ökas alltid i mitt bo, Inga stora tankar  
 mitt sinne wankar, Mina ägodelar ingen från  
 mig tar, Ty jag dem uppriktigt intet har.  
 2. Och när stora böljor steppet kastar, Jag  
 rätt muntert hastar, Ej den lefnad lastar; Ty  
 jag derigenom sådan tjena må, För en hur-  
 tig mö Will jag plöja, så, Lins jag henne  
 i min samn kan få, Stundom för owäder,  
 Uppå tunna bräder. Så wi tiden sluta. Dock  
 att falla mod, Passar intet för en Krigs- och  
 Sjöman god.  
 3. När som böljor öfwer steppet swallar, Jag  
 helt lustigt trallar, Mig en flicka kastar;  
 Fast jag trött och wät på däckat wandra må;  
 Ty jag sådan har, Mig en tuggbus tar, Och  
 mitt unga lif slätt intet spar, Men för Swe-  
 riges ära, Och min flicka låra Will jag lu-  
 stigt swinga, snäll som foglewingar, Ty wid  
 sådan lefnad är jag wan.  
 4. Jag ej efter guld och pengar sifer; Ty  
 det mången swiker, Som har tänkt bli riker,  
 Och stor orätt gjort, och jag en mammons träl.  
 Med en tärning siff Jag mig nöja will, Tac-  
 far Gud när jag får bröd dertill, Får jag  
 något mera, Wet jag det wärdera; Gudi wa-

Se öma hjertan bästa hopp,  
 Men båda frig mot dem som pochar.  
 Hon har en stolt och upphöjd själ,  
 Des gråa ögon tankfullt blicka;  
 Hon är af ordning nästan träl,  
 Och lif en Drottning wet sig skicka. :.

No 3, med mörkblå ögon och ljust hår.  
 (Sanguinist phlegmatisk).

Med wänlig uppsyn nalkas hon  
 Den goda Flickan, wän af bygden,  
 Hvars ljusa wett och milda ton  
 Ödr henne älskad omkring bygden;  
 Des cendra hår, des rena hy  
 Och mörkblå ögas milda låga:  
 Allt manar dårarne att fly  
 Och den förståndige att wåga. :.

No 4, med blågrå ögon och mörkbrunt hår.  
 (Melankolist Sanguinist).

Som motsats utaf denna bild  
 Framträder här en bleklagd Flicka,  
 Med näsan uddwas, blicken wild,  
 Och påstås räknas bland de qwicka.  
 Det ljusgrå ögat trrar fring  
 Och hyen skiftar jemt med talet;  
 Hon dömer djerst om hwarje ting,  
 Och är ej mycket brydd i walet. :.

No 5, mellanblå ögon och ljusbrunt hår.  
 (Sanguinist).

Som rosen i sin morgonstund,  
 Så friff, så rödlätt och så frodig,  
 Med ljusbrunt hår och purpur-mund  
 En Flicka spns så glad och modig;  
 Des öga, blåt som himmelen,  
 Wid ömma scener gerna gråter;  
 Men hon är flygtighetens wän,  
 Och wredgas lätt och lätt förlåter. :.